

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

הכי קאמר כל האסורים לבא בקהל כהונה ומאי נינהו גירות פחותה בו. וא"ת אמאי לא פריך הא תנא ליה רישא דגר מותר בממורת דפרין לעיל וי"ל דלאו דלאו עיקר קושיא היא דפרין הא תנא ליה רישא אלף עיקריה אלדך קושיא סמין ר' יהודה אוקר אהייל: והרי גר דמותר בכהנת ומותר בממורת. וא"ת מאי פריך והרי טעם שהא מותר לפי שלא הוחרו כשרות להינשא לפסולים ולא משום הכשר גר הוא ללעולם אמרינן דכהן אסור בגירות ומותר אסור ר"ל כל שמותר לבא בקהל מטעם יחוס אסור ליקח ממורת ונראה לפרש^א הרי גר שנשא בת ישראל שהנת מותרת לכהן ומותרת בממורת כר"א בן יעקב וכה"ג פריך בסמוך:

דת"ק סבר ממזר מאחותו הוי ממזר. ולס תאמר היכי משתמע פלוגתייהו מממני? ופירש הקונטרס דה"ק כל הגולדים מאיסור ערוה ממזרים הם ומותרים לבא זה בזה בני חייבי כריתות בבני חייבי מיתות^ב עכ"ל ולא נהירא דדוחק הוא^ג לכן פרי"ד דה"ק^ד כל האסורין לבא בקהל^ה שאפילו קידושין אין מופסין בהם^ו כגון חייבי כריתות מותרין לבא זה בזה כלומר כל שצא מאיסור תפיסת הקידושין דהיינו בני חייבי כריתות וחייבי מיתות לאין קידושין מופסין בהם כגון מותרין לבא זה בזה דקסבר יש ממזר מכל דבר דלא תפסי קידושין: **מאי קא משמע אין תנינא בו' ר' יהושע אומר כל שחייבין עליו מיתת בית דין.** ופירושו כמו תנינא חלף זימנא דלעיל^א דאצא שאול דהוה ליה למיתנייא התם גבי מילתא דל' יהושע וכן היה ר' יהודה אומר כדבריו וא"ת אמאי אינטרין למיפוך תנינא ליפוך דר' יהודה אלד' יהודה דהכל קאמר ר' יהודה לאין ממזר אלף מחייבי מיתות ז"ד וזמנסת יצמות (דף מט.) קאמר לא יבא כנף אציו^ב איירי צלונסת אציו שהיא בלאו וסמין ליה לא יבא ממזר משמע שממזר הוה אפי' מחייבי לאין דהא ר' יהודה נמי דריש סמוכיס במשנה תורה^ג וי"ל דר' יהודה סבר התם דלשת אז דכתיב צין לא יקח וצין לא יגלה הוא מיתת דהשתא אנוסת אציו לא יקח כדכתיב לא יגלה כנף אציו אשתו מיבעיא וא"כ למידרשיה ולומר דלא יבא ממזר דוקא מאשת אציו ולימא הכי מלא יקח עד לא יגלה דהיינו אשת אציו הוי ממזר טפי לא הוי ממזר:^ד

הכי קאמר כל האסורים לבא בקהל כהונה ומאי נינהו גירות פחותה בו. וא"ת אמאי לא פריך הא תנא ליה רישא דגר מותר בממורת דפרין לעיל וי"ל דלאו דלאו עיקר קושיא היא דפרין הא תנא ליה רישא אלף עיקריה אלדך קושיא סמין ר' יהודה אוקר אהייל: והרי גר דמותר בכהנת ומותר בממורת. וא"ת מאי פריך והרי טעם שהא מותר לפי שלא הוחרו כשרות להינשא לפסולים ולא משום הכשר גר הוא ללעולם אמרינן דכהן אסור בגירות ומותר אסור ר"ל כל שמותר לבא בקהל מטעם יחוס אסור ליקח ממורת ונראה לפרש^א הרי גר שנשא בת ישראל שהנת מותרת לכהן ומותרת בממורת כר"א בן יעקב וכה"ג פריך בסמוך:

דת"ק סבר ממזר מאחותו הוי ממזר. ולס תאמר היכי משתמע פלוגתייהו מממני? ופירש הקונטרס דה"ק כל הגולדים מאיסור ערוה ממזרים הם ומותרים לבא זה בזה בני חייבי כריתות בבני חייבי מיתות^ב עכ"ל ולא נהירא דדוחק הוא^ג לכן פרי"ד דה"ק^ד כל האסורין לבא בקהל^ה שאפילו קידושין אין מופסין בהם^ו כגון חייבי כריתות מותרין לבא זה בזה כלומר כל שצא מאיסור תפיסת הקידושין דהיינו בני חייבי כריתות וחייבי מיתות לאין קידושין מופסין בהם כגון מותרין לבא זה בזה דקסבר יש ממזר מכל דבר דלא תפסי קידושין: **מאי קא משמע אין תנינא בו' ר' יהושע אומר כל שחייבין עליו מיתת בית דין.** ופירושו כמו תנינא חלף זימנא דלעיל^א דאצא שאול דהוה ליה למיתנייא התם גבי מילתא דל' יהושע וכן היה ר' יהודה אומר כדבריו וא"ת אמאי אינטרין למיפוך תנינא ליפוך דר' יהודה אלד' יהודה דהכל קאמר ר' יהודה לאין ממזר אלף מחייבי מיתות ז"ד וזמנסת יצמות (דף מט.) קאמר לא יבא כנף אציו^ב איירי צלונסת אציו שהיא בלאו וסמין ליה לא יבא ממזר משמע שממזר הוה אפי' מחייבי לאין דהא ר' יהודה נמי דריש סמוכיס במשנה תורה^ג וי"ל דר' יהודה סבר התם דלשת אז דכתיב צין לא יקח וצין לא יגלה הוא מיתת דהשתא אנוסת אציו לא יקח כדכתיב לא יגלה כנף אציו אשתו מיבעיא וא"כ למידרשיה ולומר דלא יבא ממזר דוקא מאשת אציו ולימא הכי מלא יקח עד לא יגלה דהיינו אשת אציו הוי ממזר טפי לא הוי ממזר:^ד

(א) יצמות ס. לקמן ע"א. (ב) בערך עין ד' גרים בשם רבנו מנחם אי"צ ממנה מברה (ג) ע"ש. (ד) [בפירוש: דמותר בכהונה. ועי' מוה"ר, (ה) [לעיל עב ע"ג]. (ו) יצמות מ. לקמן ע"ג. (ז) [לעיל סד. סו. לקמן ע"ג]. (ח) [בפירוש: דכהן]. (ט) [מיתת אפי' לימא ע"ג]. (י) יצמות מ. לקמן ע"ג. (יא) [לעיל עב ע"ג]. (יב) [מיתת אפי' לימא ע"ג]. (יג) [בפירוש: דכהן]. (יד) [לעיל עב ע"ג]. (טו) [מיתת אפי' לימא ע"ג]. (טז) [בפירוש: דכהן]. (יז) [לעיל עב ע"ג]. (יח) [מיתת אפי' לימא ע"ג]. (יט) [בפירוש: דכהן]. (כ) [לעיל עב ע"ג]. (כא) [מיתת אפי' לימא ע"ג]. (כב) [בפירוש: דכהן]. (כג) [לעיל עב ע"ג]. (כד) [מיתת אפי' לימא ע"ג]. (כה) [בפירוש: דכהן]. (כו) [לעיל עב ע"ג]. (כז) [מיתת אפי' לימא ע"ג]. (כח) [בפירוש: דכהן]. (כט) [לעיל עב ע"ג]. (ל) [מיתת אפי' לימא ע"ג].

מוסף רשי"

אידוהו ממזר כל שהוא בלא יבא. כל קורבה שהיא בלאו ואפילו אין בה כרת. כגון אנוסת אציו וכר' יהודה דהיא בלאו דלא יגלה כנף אציו, ומתמת קורבה דלציו, וכו' נושא חלוצו דהוי בלא יבא והוי לאו דקורבה בלא כרת (יבמות טו.). כל שחייבין עליו ברה. אל נושא חלוצו לא הוי ממזר (יט.). בן תשע שנים ויום אחד. שהוא גר עמוני ומראבי בו'. דלסורין לבא בקהל. מצרי ואדומי. עד דור שלשי צעשה. כותרי ובתי. בלא תתמזג עם, דקסבר כותרי גי' אריות הן חלל. פסול לכהונה. פסולו. אם נתן סוף מן התרומה וכו' ויהי ושתלמא לינשא לכהונה עלומת (יבמות טז.).

תוס' ר"י הוקן

גמ'. ומאי ניהו. דלא אירי בהו ברישא ומבתי. זה בזה. לישא ממורת או שותקת. אי הכי לא אקרי קהל. בן ט' שנים ויום אחד. כלומר בן ט' שלמים ביאות ביאה, וכן בת ג' ויום אחד פ"י בת ג' ודניו שלמים [ד'לקח] קצת משנה אחרת. פסולה. לכהנת מן הכהונה וכן התרומה, ולויה ישראלית מלינשא לכהן. כל שורעו פסול. שמקצת זרעו פסול אפי' שקצתו כשר, כגון גר עמוני ומראבי אציו דר' יהודה נמי דריש סמוכיס במשנה תורה^א וי"ל דר' יהודה סבר התם דלשת אז דכתיב צין לא יקח וצין לא יגלה הוא מיתת דהשתא אנוסת אציו לא יקח כדכתיב לא יגלה כנף אציו אשתו מיבעיא וא"כ למידרשיה ולומר דלא יבא ממזר דוקא מאשת אציו ולימא הכי מלא יקח עד לא יגלה דהיינו אשת אציו הוי ממזר טפי לא הוי ממזר:^ב

תורה אור השלם

1. לא יבא ממזר בקהל יי גם דוד עשירי לא יבא לו בקהל יי. דברים כג ג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ממזר וכו' מיתות ב"ד הקדש:

מוסף תוספות

א. דסמין אהא דמצי למיפוך. מ"י צמח"ש. ועי' מוס' הרא"ש שיש לו גירסא אחרת בגמ' ומפרש גלופין אחר. ב. דאין לפרש כל האסורים לבא בקהל האסורים אפי' דר' יהודה נמי הכי אית ליה דכל ממזרים מתחרים לבא זה בזה. מוס' הרא"ש. ג. דהיינו לאין נמי אסורים לבא בקהל. כלל. ד. כלומר שאינם נדבקין בכל קהל שיש קהל שאין להם בו תפיסת קידושין. ע"ש.

על הכהנת ועל הלוייה ועל בת ישראל [פסולה] וכו' יוסי אומר כל שורעו פסול פוסל וכל שאין זרעו פסול אינו פוסל רבן שמעון בן גמליאל אומר כל

איש מיתות (א) איכא צנייהו. (ב) לאו בגר אפילו אלף דקסבר (ג) יש ממזר מחייבי כריתות וה"ק כל הגולדים מאיסורי ערוה ממזרים הם ומותרים לבא זה בזה (ד) הני חייבי כריתות בבני חייבי מיתות כגון א"א דכולן ממזרים הם ור' יהודה אוקר (ה) לבא חייבי כריתות בבני חייבי מיתות דקסבר אין ממזר אלף מחייבי מיתות וטעמא מפורש ביצמות (דף מט.) סינינא. פלוגתא אחריתי בממני^א בתנאי אחריתי ולמה ליה לרבי למיתני לתרתי צדי ניתני התם לגבי ר' יהושע וכן היה ר' יהודה אומר כדבריו: **שהוא בלא יבא.** אע"פ שאינו אלף בלאו הולד ממזר: **כל שחייבין.** על אותה ביה כרת צדי שמים: **כל שחייבין עליו מיתת צ"ד.** אלף חייבי כריתות לא וטעמא דכולהו מפרש ביצמות (סז.) זה בזה. הם צמזרים וממזרים בהם: אי הכי אמאי ר' יהודה אוקר. הני ודאי לא איקרי קהל דהא לא חזו לבא בקהל: ה"ק. כלומר וכולה חד תנא הוא: בן ט' שנים ויום אחד. שהוא גר עמוני וכו' דכתיב הני זמנא חזי זימנא חזי לציאה: **פסולה.** לכהנת מן התרומה ומן הכהונה ולויה וישראלית מלינשא עוד לכהן: **כל שורעו פסול.** מן הכהונה פוסל את אשתו מן הכהונה ולקמן מפרש מאי צנייהו: כל